

„Atlikta!“

Gerbk Šventosios Marijos stiprybę: Kryžiaus papėdėje, perverta didžiausio žmogiško skausmo (nėra kito tokio skausmo kaip Jos skausmas), pilna dvasios tvirtybės. Ir prašyk Ją tos stiprybės, kad irgi mokėtum stovėti prie Kryžiaus. (Kelias, 508)

balandžio 18 d.

Kryžiaus viršuje prisegtas užrašas skelbia, už ką Jis nubaustas: „Jėzus Nazarietis, žydų karalius“ (Jn 19, 19). Visi praeiviai užgaulioja Jėzų ir

tyčiojasi iš Jo. „Jeigu jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes juo tikėsime...“ (Mt 27, 42)

Vienas iš piktadarių ima jį ginti: „Šitas nieko blogo nėra padaręs“ (Lk 23, 41).

Vėliau jis kreipiasi į Jėzų su nuolankiu prašymu, pilnu tikėjimo: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę!“ (Lk 23, 42).

„Iš tiesų sakau tau: dar šiandien su manimi būsi rojuje“ (Lk 23, 43).

Prie Kryžiaus kartu su kitomis šventomis moterimis stovi Jo Motina Marija. Jėzus pasižiūri į ją, po to pažvelgia į savo mylimą mokinį ir taria Motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“. Paskui sako savo mokiniui: „Štai tavo Motina!“ (Jn 19, 26–27).

Saulės šviesai užgesus, žemę apgaubia tamsa. Apie trečią valandą

Jėzus sušunka: „Eli, Eli, lema sabachtani?“, tai yra: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“ (Mt 27, 46).

Tada, žinodamas, jog viskas tuoj bus įvykdyta, ir kad išsipildytų Raštas, Jis taria: „Trokštu!“ (Jn 19, 28).

Kareiviai pamirko kempinę perrūgusiame vyne ir užmovę ją ant yzopo vytelės prineša Jam prie lūpų. Jėzus paragauja to vyno ir sušunka: „Atlikta!“ (Jn 19, 30).

Šventyklos uždanga plyšta pusiau ir sudreba žemė, kai Viešpats galingu balsu sušunka: „Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią“ (Lk 23, 46).

Ir Jis miršta.

Pamilk pasiaukojimą, nes jis – vidinio gyvenimo versmė. Pamilk Kryžių, nes jis – pasiaukojimo altorius. Pamilk skausmą taip, kad kaip

Kristus išgertum kančios taurę iki
dugno. (Kryžiaus kelias, XII)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/atlikta/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/atlikta/) (2025-07-16)